

Spectacolul de teatru, motor sincer al libertății prin gest

„Oricine are ochi să vadă și urechi să audă se poate convinge singur că nici un muritor nu poate păstra un secret. Dacă buzele lui tac, vorbește cu degetele; mesajele trădătoare ies prin toți porii lui”, spunea Freud, după ce observase că oamenii nu-și pot ascunde prea mult timp stările interioare de alte persoane. Adevărat, când buzele tac, corpul vorbește prin gest. Corpul vorbește oricum prin sinceritatea gestului chiar dacă buzele nu tac. Altfel spus, „Ce gândești în frunte ți-e pus!” Cu vorba poți minți, cu ochii poți minți, dar cu gestul niciodată.

Limbajul corporal al actorilor este specific pantomimei sau dansului. Actorii execută gesturi. Pe scenă lumina izolează gesturi și obiecte. Dacă actorul e de acord cu el însuși, se simte bine într-o situație de joc dată, atunci e ușor să intre în relație cu publicul printr-un gest. El spune tot pentru orice categorie de public. Prin sistemul său semiotic gestul transmite stări, energii. Teatru total. Prin gest spectacolul de teatru devine un motor al libertății.

Teatru trăit prin gest

Dostoievski scria în „Jurnal de scriitor” că literatura unei țări e ca societatea, parafrazându-l, eu spun că teatrul e ca societatea. De la începuturile primelor forme de teatru în lume fiecare societate a avut teatrul pe care-l merită. La „Babel”, fiecare capitol de teatru e trăit prin GEST. Câte forme de energii atâtea forme de teatru din lume au venit la „BABEL”. O babilonie frumoasă și necesară târgoviștenilor. Un mod de a forma gustul unui public prin teatru.

Din ce am vizionat până acum în festival, povestea gestului se termină cu o energie bună la aplauze și ovații pentru: „Bertrand's Toys”, regia: Dmitri Aryupin, BlackSKYwhite, Rusia, „Colecționarul”, regia: Hugo Wolff, Casa de Cultură a Studenților Sibiu/Compania de Teatru-Dans „Microbis”, România; „Counterbody”, regia și coregrafia: Simona Deaconescu, Tangaj Dance, România. Rămâne pe scena gândului și în gândul scenei ca un spectacol cu idei neduse până la capăt și un public care a înțeles puțin sau deloc din trimiterile culturale ale spectacolului „A space Odyssey? Oddity” (1969: Odisee spațială? Ciudățenie!) regia Yu Murai, KPR Theatre, Japonia.

Text ilustrat doar prin gest

Teatrul devine vis în mintea fiecăruia, în funcție de nivelul cultural și intelectual, e o pledoarie pentru libertatea imaginației pe scenă. Nelimitată de nimic, în gând, în timp și spațiu, libertatea transformă scena într-un tărâm imaginar fără sfârșit. Prin GEST!

Am întâlnit un regizor, care n-a studiat teatrul, ci pictura și arhitectura. Mi-a dăruit autobiografia lui cu autograf. Întotdeauna i s-a părut că nu trebuie să creadă până la capăt în ceva, că trebuie să se contrazică mereu prin ceea ce face. Reușește.

Până să-l intereseze teatrul, pe Robert Wilson l-a interesat coregrafia. Și-a început cariera teatrală adoptând un surdomut întâlnit pe stradă, pe care un polițist voia să-l bată. L-a înfiat, l-a pus să-i testeze spectacolele, pentru că un surdomut gândește în semne vizuale și se exprimă prin gest. Prin reacțiile băiatului, știa dacă spectacolul său avea succes la public. O lua de la capăt, modifica, testa, până ajungea într-o formă care-l mulțumea pe surdomut.

Succesul său constă în faptul că, Wilson se opune textului prin gest. Ilustrează orice text de teatru prin gest. Până să se apuce de lucru, citește piesa de teatru din dramaturgia clasică, ia scenă cu scenă și notează gesturile. Apoi își construiește un fel de scenariu format doar din desene pe care le agață în cârlige pe-o sfoară, în camera sa de lucru. În felul acesta vede decorul, gândește costumul actorului. În multe dintre spectacolele sale a distribuit cunoștințe, prieteni, oameni pe care i-a întâlnit în diverse situații. A montat spectacole care durau șapte ore și mai mult. A făcut turnee prin lume, a avut succes, a câștigat mulți bani. Devine recunoscut mondial ca regizor și montează pe toate scenele lumii. A montat și la noi, la Craiova câteva spectacole de teatru.

Înainte ca spectacolul său să înceapă, Wilson trece prin cortină, privește publicul. Tace până când fiecare om termină de vorbit, devine atent spre scenă. E o pândă frumoasă a privirilor și o așteptare curioasă. După un timp de tăcere spune ceva banal într-o engleză pe care o înțelege toată lumea și pleacă. Publicul aplaudă furtunos. Spectacolul său începe.

Nu-mi dau seama dacă înainte de tăcere există liniștea sau invers. Admit gestul un coan între tăcere și liniște.

Un lucru e cert: „BABEL” există, „BABEL” continuă! Trăiască „BABEL” multe ediții de acum încolo!

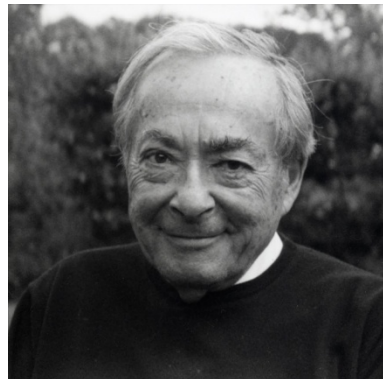
[Monica Andrei, critic de teatru]

Bob Wilson's success consists in the fact that it opposes the text through gesture. It illustrates any theatre text through the gesture. Until he started working, he reads the play from the classical theatre takes scene by scene and notes the gestures. Then it constructs some sort of scenario, formed only by drawings which are hung in hooks by a twine, in his office. In this way he sees the décor, he designs the actor's costume. In many of his spectacles were casted acquaintances, friends, or people that he met in many situations. He staged spectacles which lasted 7 hours and even more. He made world tours; he had a lot of success and earned a lot of money. He becomes known as a director and stages on all the scenes of the world. He staged here too, in Craiova a couple of opera spectacles.

Before his spectacle begins, Wilson goes through the curtain and looks at the public. After a moment of silence he says something trivial in an easy English which everyone can understand and goes away. The public boisterously claps. The spectacle begins.

I can't figure out if there is silence and serenity before or after. There's a certain thing: "BABEL exists! BABEL continues! Long live BABEL! May you have many more editions from now on!"

Părinții teribili ai teatrului

George Steiner

Am văzut un film documentar care prezenta activitatea unei comune agricole chineze. La un moment dat, lucrătorii au început să se scurgă de pe câmpuri, au lăsat jos săpăligile și s-au adunat într-o piață mărginită de barăci. Au format un cor mare și au început să cânte un cântec de ură împotriva dușmanilor Chinei. Apoi un șef de grupă a sărit din rânduri și a interpretat un dans violent, complicat. El prezenta, prin pantomimă, lupta împotriva bandiților imperialiști și înfrângerea lor de către armatele țărănești. Ceremonia s-a încheiat cu relatarea morții eroice a unuia dintre fondatorii organizației locale a Partidului Comunist. Fusese ucis de japonezi și era îngropat prin apropiere.

Oare, mă întreb, nu din asemenea ritualuri de sfidare a dușmanilor și de cinstire a morților s-a născut tragedia, acum trei mii de ani, pe câmpiile Argosului?"

(Fragment din volumul, „Moartea tragediei” de George Steiner, traducere de Rodica Tiniș, Editura Humanitas, 2008)

I saw a documentary which presents the activity of a Chinese agricultural village. At a certain moment, the workers started to leave the fields, they threw away the spuds and they gathered in a plaza bordered by some barracks. They formed a huge chorus and started to sing a hateful song against the enemies of China. Then a group leader jumped from the rows and performed a complicated violent dance. He presents, through the dumb show the fight against the imperialist gangsters and their defeat by the peasant armies. The ceremony ended with the story telling of a heroic death of one of the founders of the local organisation of the Communist Party. He was killed by two Japanese men and buried nearby.

Am I not wondering if not from these kind of rituals of defiance of the enemies and of honouring the dead was not born the tragedy, now three thousand years ago, on the fields of Argos?

[a tradus Teodora Ioana Negoii]

Ne scriu scoțienii

Babel has been a brilliant experience, the diversity of work and styles of performance has been so impressive, and it's been a great opportunity to learn and grow as a theatre maker. I've met lots of amazingly creative people, and particularly enjoyed participating in the parade.
3 words: creativity, diversity, spectacle

Catriona Johnston, student at The University of Edinburgh, Scotland

Babel a fost o experiență genială, diversitatea muncii și a stilurilor de interpretare a fost atât de impresionantă și a fost o oportunitate mare să înveți și să te dezvolti ca producător de teatru. Am cunoscut o mulțime de oameni uimitor de creativi și entuziasmați să participe în paradă.

3 cuvinte: creativitate, diversitate, spectacol

Catriona Johnston, studentă la Universitatea din Edinburgh, Scoția

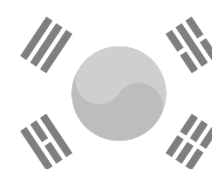
[tradus de Mihaela Ene]

Ne scriu coreenii

I believe that theater can connect people of the world without any ethnological, political, religious differences. Like Babel Festival in Rumania, We can learn a lot about people from cultures all around the world by studying their performance traditions. In doing so, we can learn to be less ethnicites and more accepting. I believe that this is the power of the theater. I am teaching Kyonggi university acting department and worked as artistic director of St-Bomb Festival (Seoul Internatonal Experimental Theater festival).

As a director, I found theater company The Nomad, formerly 'The Expression and Imagination Theater', in 1997 from South Korea. Through my directing career I avoid following conventional theatrical forms and try to create new forms to provoke the korean audience's imagination using audio-visual stage languages by actor's movement and sound. The Nomad Theater creates its stage by deconstructing and reorganizing the existing play-texts of collaborating works of actors' creative associations without texts. Nomad actors continue to train their bodies so as to make any movements showing formative and suggestive metaphors on stage. Past productions include CamelGlass (2012 Seoul Theater Festival, Best Directing Award and Excellent Work Award), Never Ending play (2013 Seoul Theater Festival, Best Directig Award and Grand Work Award) and Nomad Lear (2014 Shakespeare Festival, BEST DIRECTING AWARD)

Jeungwoo Son (Artistic director of St-Bomb Festival 2016-2017 / University Professor / Director Seoul)

Cuvinte și expresii noi în GESTival

- **Gesticulatio** mater studiorum est
- A fost în**gestul**ător
- Este o relație in**gestu**oasă
- **Gestribu**ția spectacolului
- Suntem în plin Pol**tergest**
- Vorbă multă, lipsă în **gesti**une

De jur împrejur numai Hugo

Rareori se întâmplă ca un om să fie prezent într-un festival de mai multe ori. Și totuși... Hugo este coregraf. Acum. Mai demult a fost balerin. Și acum este, dar mai rar. În Babel-ul de anul acesta întâlnim numele lui Hugo Wolff mai des decât reclamele la vinul roșu.

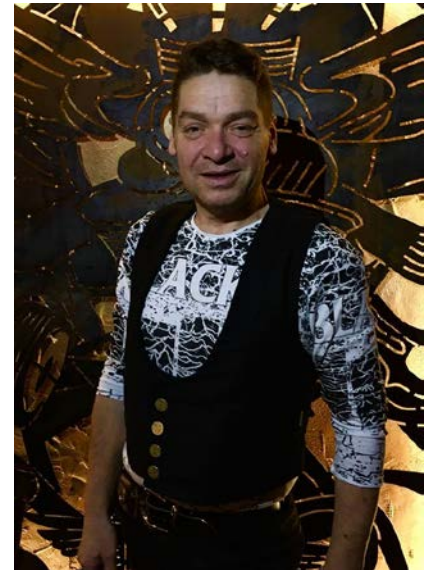
A început cu „Carmen” și a continuat cu parada Babel. În prima zi.

A treia oară a fost și coregraf și regizor cu spectacolul companiei sale în „Colecționarul” (Compania Microbis).

Astăzi se întoarce la coregrafie în „Antigona” lui Mc Ranin de la Pitești.

Patru evenimente cu amprenta lui Hugo. Și mai mult, este un dansator desăvârșit al Clubului Fiord, unde, seară de seară ne încântă. E drept, nu cântă! Să ne trăiești, Hugo!

PS: La Fiord există un barman pe nume Victor. Coregraful nostru s-a dus la el să-i ceară ceva. Atunci l-am văzut prima dată în carne și oase pe Victor Hugo. Cred că băusem cam mult.

Anywhere you look there's Hugo

Rarely happens for an artist to be present more than once in a festival. However... Hugo is a choreographer now. In the past he used to be a ballet dancer. And he still is, although more rarely. In this year's Babel we find Hugo's name more frequently than the red wine commercials.

He started with "Carmen" and continued with the Babel parade. That's in the first day.

In the third day he was both the choreographer and the director of his company's spectacle "The collector" (The Microbis Company)

Today he comes back with the choreography in Mc Ranin's "Antigone" from Pitești.

Four events have Hugo's mark. More than this, he is a gifted dancer at the Fiord club, where every night he delights us. "It's true, he does not sing for his delight!" Keep on the great work, Hugo!

[Corneliu Jipa]

[a tradus Teodora Ioana Negoii]

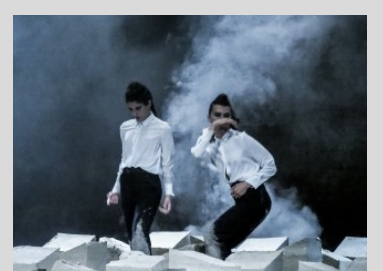
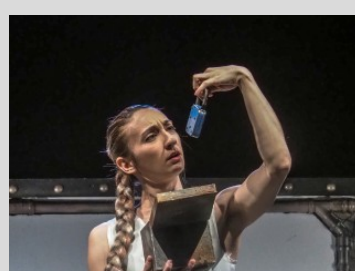
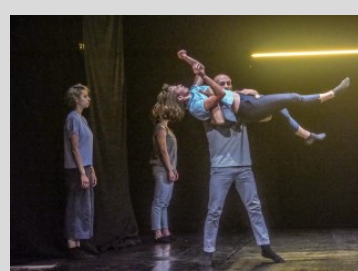
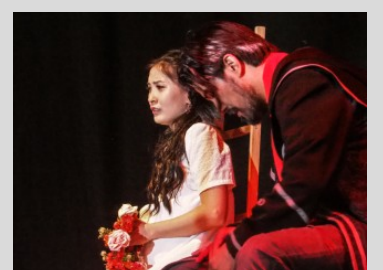
Tell me about a fairytale...

According to Wikipedia, a festival is an event ordinarily celebrated by a community and centering on some characteristic aspect of that community and its religion or cultures. It is often marked as a local or national holiday, mela, or eid. What is Babel, though? What's the backstory of this amazing festival we all enjoy?

It starts with a "Once upon a time..."- thus begin all of the beautiful fairytales. Once upon a time, groups of people from all around the globe reunited in one mystical place (or as mystical as a small town can get)- Târgoviște, situated in the Dâmbovița County. The former home of the infamous Vlad the Impaler (aka that guy who inspired Bram Stoker's *Dracula*), Târgoviște reunites the archaic world with the modern universe. Greatly influenced by la belle époque, our town represents a getaway- away from the routine, from your problems, and from the stress of the real life.

Babel FAST is so much more than this, though. Babel is a lifestyle, a way of living life through art. It provokes us, it makes us leave our comfort zones and discover a whole new world of meanings and connexions. Festivals, parties, activities - they promote happiness, they paint smiles on our faces and they help us forget everything and take a break. Take a break and smile. Because sometimes, having a few hours of good time with a great company is the medicine we all need.

[Melisa Bursali]

[foto: Sorin Radu]

Ce vedem mâine, 10 iunie 2018...

To_R (Pomană) / (Alms)

18:00 – Sala Mare / Main Hall

Teatrul Studio M Sfântu Gheorghe, România / Romania
& Compagnie Pal Frenak, Franța / France

Producția explorează un festin, o pomană imaginară unde totul e ascuns, dar în același timp vizibil, prezintă o rețea complexă a relațiilor umane prin condiții trecute sub tăcere, undeva între lumea frenetică și realitatea dură. Coregrafia îmbină stilul de dans inedit al lui Pal Frenak și limbajul semnelor care alcătuiesc un joc al mișcărilor lineare și spirale. Din contactul constructiv și deconstructiv al situațiilor cotidiene, din haos se naște o realitate accesibilă, tangibilă.

Macbeth, după / after William Shakespeare

21:00 – Curtea Domnească / Ruins
Divadlo Kontra, Slovacia / Slovakia

Bine cunoscuta poveste a unui luptător curajos rătăcind din cauza ambiției sale dar și a soartei este o poveste a călătoriei unui om, de la suferință la iluminare. Este Macbeth chiar un criminal sau sunt evenimentele a căror cauza sunt deciziile sale puse în practică, doar niște proiecții ale minții sale? Macbeth suferă pentru că se identifică cu Ego-ul – sinele fals – creat de mintea sa. Simțul identității este redus la povestea pe care el o spune. El este un prizonier al minții sale egocentrice. Va reuși el să se elibereze? Va străpunge sabia sa iluzia? Se va trezi în prezentul etern? Va transforma el rezistența în acceptare și se va ierta? For deveni focurile suferinței lumina conștiinței? Va conștientiza procesul de a fi? Adaptarea a fost inspirată de învățăturile lui Eckhart Tolle. *Klaudyna Rozhin*

Bring your own SSIP
16:00 - Muzeul de Istorie /
History Museum
HaVoka Project, Coreea de
Sud / South Korea

„HaVoka” înseamnă „distrugător” și se referă la o echipă de creație bazată pe proiecte, ce se eliberează de convențiile anterioare și tinde către inovație bazată pe distrugerea creativă. De asemenea, are spiritul pionierului ce îi caracterizează pe cei care vor să schimbe lumea prin noi formate și opere de artă experimentale.

Ora în care nu știam nimic unul despre altul / The hour we knew nothing of each other
19:30 – Sala Mare / Main Hall
Teatrul Național PI al Republicii Srpska / PI National Theater of the Republic of Srpska, Bosnia & Herzegovina

„Dacă ar fi să spun ce fel de lume este, ce aș spune? Prezentată pe o scenă a teatrului, este această lume o drama, o comedie sau o tragedie? Sau un mare spectacol de dans?” *Mladen Materić*

Plex, după texte de Eric Bogosian
21:00 – Sala Studio / Studio Hall
Teatrul Municipal de Stat Baia Mare / Municipal State Theatre of Baia Mare, Romania

„Poate că limbajul uneia sau alteia dintre secvențe (în majoritate scurte monodrame) să șocheze fiindte ceva mai pudibonde. Care însă, înainte de a da drumul unor vehemente proteste, ar face foarte bine să mai reflecteze dacă nu cumva cele câteva cuvinte care nu prea și-ar afla locul sub cupola Academiei nu fac parte din ideea și estetica montării. Se perindă prin fața noastră tot felul de personaje ce vor să pară trendy, extrem de degajate, foarte puțin atente la reguli sau coduri. Întreg acest joc al aparenței este însă parte a manipulării zilnice la care ne supun reclamele, televiziunea, școala, biserica. Ne jucăm de-a bunăstarea spre a face jocurile consumatorismului, simulăm compasiunea și empatia din cine știe ce interese meschine, ascultăm cotidian discursuri foarte bine țintite și care fac jocuri murdare. Andrei Dinu și Andrei Stan au reușit să dea consistență fiecăruia dintre personajele asumate, să deseneze crochiuri pline de efect, să confere identitate stilistică clară fiecărei secvențe, să înlăture orice risc de instaurare a montotoniei.” *Mircea MORARIU (Adevărul)*

